VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

18e jaargang - Nummer 1

DE DREMPEL VAN HET NIEUWE JAAR

Een optimistische kijk

Het paleis van de postbode

Een droom verwezenlijken

Aardbeien, kaarsen en voornemens

Grijp het moment aan

actief

copyright 2017 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:

Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Bijbeltekst is ontleend aan
Het Boek

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit Het Boek copyright 1988 International Bible Society, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 Persoonlijk
4 Een leven bouwen
6 Op de drempel van het jaar
10 De busrit
12 Het nieuwe jaar beklimmen
14 Yolo of Carpe Diem
18 Wanneer minder meer is
22 Het paleis van de postbode
24 De eerste schooldag
25 Verleden en toekomst
26 Aardbeien, kaarsen en voornemens
28 Mijn liefde voor jou

Wie een fout maakt en hem herstelt behaagt God Zelf

– Miguel de Cervantes (1547-1616)

De bergtop

Tijdens de laatste toespraak die Martin Luther King nog gehouden heeft in Memphis, Tennessee op 3 april 1968, de dag voordat hij vermoord werd, stelde hij zich voor dat God hem vroeg in welk tijdperk hij zou willen leven.
Hij begon bij Mozes, die de Israëlieten uit de slavernij wegleidde, en nam zijn toehoorders daarna in vogelvlucht mee op een tocht langs Griekenland, Rome, de Renaissance, de Reformatie, de Emancipatieproclamatie en tenslotte besprak hij de moeilijke tijd waarin hij zelf leefde, een tijd vol haat, onrechtvaardigheid en angst. Dit is het antwoord dat hij God zou geven:

"Het is misschien gek, maar ik zou me tot de Almachtige wenden en zeggen: "Als U mij toestaat slechts een paar jaar in de tweede helft van de 20e eeuw te leven, zal ik gelukkig zijn.Het is natuurlijk raar om zoiets te zeggen, omdat de wereld helemaal van slag is. De natie is ziek. Waar je maar kijkt is het mis. Maar ik weet ook dat je de sterren alleen kunt zien wanneer het donker is. En ik zie God werken in deze tijd…Er liggen moeilijke tijden voor ons. Maar dat kan me nu niet zoveel schelen, want ik ben op de top van de berg geweest. En ik vind het niet erg…want ik heb het Beloofde Land gezien. Misschien kom ik er niet samen met jullie. Maar ik wil dat jullie weten dat wij als volk, het beloofde land binnen zullen gaan!"[1]

Martin Luther King geloofde, dat hoe de omstandigheden ook waren, wat voor moeilijkheden en pijn en angst hij ook doormaakte, God alles in Zijn hand had. Zijn optimisme was niet alleen gebaseerd op de overtuiging dat hij voor een goede zaak streed en zou gaan winnen, maar bovenal op zijn geloof dat God het bij het rechte eind had en zou overwinnen.
Ook in onze levens kunnen we ons vasthouden aan dezelfde zekerheid, ongeacht wat het nieuwe jaar ons weer zal brengen. In de Bijbel lezen we: "Wees sterk! Wees moedig! U hoeft geen angst voor hen te hebben! De Here uw God zal bij u zijn. Hij zal niet tekortschieten en u niet in de steek laten."[2]

God zegen je met een geweldig nieuw jaar vol van Zijn liefde en zorg!

Samuel Keating

1 Citaten zijn afkomstig uit
www.americanrhetoric.com/speeches/mlkivebeentothemountaintop.htm
2 Deuteronomium 31:6 Het Boek

Auteur onbekend

EEN LEVEN BOUWEN

Een bejaarde timmerman wilde graag met pensioen gaan en vertelde zijn baas over zijn plannen om ermee op te houden en een wat rustiger leven te gaan leiden met zijn vrouw. Hij zou zijn salaris wel missen, maar hij vond dat het wel mooi geweest was. Ze zouden het wel redden samen.De aannemer vond het jammer om zo'n goede werknemer te zien vertrekken en hij vroeg de timmerman om nog één keer een huis voor hem te bouwen als een persoonlijke gunst. De timmerman zei ja, maar het was wel duidelijk dat zijn hart niet langer in het werk zat. Hij leverde slordig werk en gebruikte minderwaardig materiaal. Het was een hoogst onaangename manier om zo'n toegewijde loopbaan af te sluiten.

Toen de timmerman zijn werk af had, kwam de werkgever het huis inspecteren. Hij overhandigde de timmerman de sleutel van de voordeur. "Dit is jouw huis," zei hij. "Dit is mijn afscheidsgeschenk voor jou."

De timmerman was helemaal van de kaart. Wat vreselijk! Als hij geweten had dat hij aan zijn eigen huis bezig was had hij het heel anders aangepakt.

Zo is het ook voor ons. We bouwen aan ons leven, een dag tegelijk, en stoppen niet altijd onze beste prestaties in het gebouw. Dan realiseren we ons opeens met een schok dat we in het huis dat we gebouwd hebben ook moeten leven.

Als we het over konden doen zouden we het misschien anders aanpakken. Maar dat gaat niet. Je bent zelf de timmerman van je leven. Elke dag sla je er weer een nieuwe spijker in, plaats je een plank, of bouw je een muur. Je houding en de keuzes die je maakt dragen bij aan je 'huis' van morgen. Bouw dus met zorg!

Als je het gevoel hebt dat je fouten hebt gemaakt, een verkeerde weg bent ingeslagen, of zelfs volkomen gefaald hebt in het een of ander, dan ben je in goed gezelschap. Veel helden in de bijbel deden dat ook, maar zij leerden van hun fouten. En God kwam naar hen toe terwijl ze midden in hun teleurstellingen zaten en gaf hen een nieuwe visie en een reden om te leven. Als wij onze eigen plannen en projecten laten varen en besluiten om de Zijne te proberen doet Hij hetzelfde voor ons. Hij geeft ons iets om voor te leven en helpt ons te groeien en de juiste kant op te gaan. Met Zijn hulp bereiken we de doelen waar we voor vechten. Geef Hem je hart en leven, en laat Hem je alle goede dingen geven die Hij voor je in petto heeft. Het nieuwe jaar is een goed moment om opnieuw te beginnen.

– Nana Williams

Op de drempel van het jaar

Door Peter Amsterdam

Als ik aan het einde van een jaar kom en aan de startlijn van het volgende sta, ben ik doorgaans optimistisch over wat er voor de deur staat. Ik verheug me dan over alle overwinningen van het afgelopen jaar, en over de vooruitgang die geboekt is. Er zijn problemen opgelost en er is veel vreugde geweest. Dan probeer ik ook de dingen die niet veel vrucht hebben afgeworpen achter me te laten; de mislukkingen, doelstellingen die niet gehaald zijn, verwachtingen die niet zijn uitgekomen. En zo begin ik het nieuwe jaar met het vaste voornemen het beter te doen, slimmer te werk te gaan, meer vooruitgang te boeken en mijn doelstellingen te halen.

Nu ik op de drempel van het nieuwe jaar sta ben ik opgetogen over alles wat er zal gebeuren. Tegelijkertijd heb ik ook nare voorgevoelens. Het optimisme dat ik voel aangaande bepaalde mogelijkheden laat me vooruit kijken naar wat God voor me in petto heeft. Tegelijkertijd heb ik ook alarmerende gevoelens in mijn achterhoofd over de ontwikkelingen in de wereld. Ik probeer die tegengestelde gevoelens van optimisme en pessimisme met elkaar te verzoenen.

Wij kunnen allemaal de nodige maatregelen nemen om de kansen te grijpen die ons als individuele personen gegeven worden. Tenslotte zullen de resultaten in ieder geval voor een deel afhangen van de doelstellingen die we ons voor ogen stellen, onze keuzes, de moeite die we er voor doen, onze gebeden, en het zoeken van de wil van God. Wereldgebeurtenissen daarentegen zijn dingen waar wij persoonlijk niet veel aan kunnen doen. Als mens zijnde hebben we de neiging om bang te worden, en daardoor meer bezorgd te zijn over onszelf en onze eigen gemeenschap of ons eigen land. Daardoor lopen we het gevaar nationalistisch te gaan denken, intolerant te worden en haatgevoelens te kweken, die tegenstrijdig zijn met wat Jezus ons geleerd heeft.

Hoe kunnen we die twee verschillende gezichtspunten met elkaar verzoenen en een uitgebalanceerde kijk op alles krijgen? Toen ik over dit onderwerp nadacht heb ik wat persoonlijke voornemens gemaakt voor dit nieuwe jaar. Aangaande het pessimisme over de gebeurtenissen in de wereld:

Ik wil me niet overgeven aan angst. Het is belangrijk de problemen in de wereld het hoofd te bieden met geloof in God. Er gebeuren verschrikkelijke dingen, onrechtvaardige dingen en er zijn heel veel verdrietige, afschuwelijke situaties overal ter wereld, maar als Christenen

zijn we verondersteld ons vertrouwen op God te stellen en Zijn vrede in onze harten te bewaren, wat voor situaties wij en anderen ook tegenkomen.

Ik wil me niet voornamelijk concentreren op negatieve dingen die er gebeuren en waar ik regelmatig over hoor via de media. Er gebeurt heel veel kwaad in onze wereld, maar er gebeurt ook zo veel goeds en ik neem me stellig voor me op het goede te concentreren, mijn gedachten te richten op al het waarachtige, het eervolle, het juiste, het pure en lieflijke en bewonderenswaardige. "Denk aan dingen die goed zijn en prijzenswaardig."[1]

Ik wil me concentreren op de dingen die Jezus ons geleerd heeft; onze naasten liefhebben. De mensen die slechte dingen doen verdienen vergelding en rechtspraak, maar onze houding ten opzichte van hen mag geen houding worden van wraaklust en haat. Bid voor degenen die aan de macht zijn. Voor wijsheid om het juiste te doen, voor de juiste motivatie van het zoeken van de waarheid en rechtvaardigheid boven nationale of persoonlijke trots.

We kunnen ons verheugen over het feit dat er zoveel is gebeurd in het afgelopen jaar om God voor te prijzen en er is ook een heleboel goeds om naar uit te kijken dit nieuwe jaar.

We kunnen allemaal vol optimisme naar onze toekomst uitkijken, in de wetenschap dat de God van het universum van ons persoonlijk houdt en zich bezig houdt met ons leven. Als we bidden over het komende jaar en Hem vragen om advies en hulp kan Hij ons leiden bij het nemen van beslissingen. Hij kan ons paden laten zien die leiden naar het volbrengen van onze doelstellingen die in overeenstemming zijn met Zijn wil.

Ik vind het de moeite waard om in deze tijd van het jaar Zijn aangezicht te zoeken over de doelstellingen waar Hij me aan wil laten werken, hetzij in geestelijk of in praktisch opzicht. Het is verheffend en het helpt mijn geloof als ik weet dat mijn doelstellingen samen gaan met Zijn plan voor mijn leven.

Een aantal aspecten van mijn persoonlijke groei waar ik me op wil concentreren in het komende jaar:

Meer aandacht geven aan geestelijke groei. Geestelijke groei is belangrijk voor me en ik weet dat ik er specifiek aan moet werken.

Investeren in vriendschap. Vrienden zijn een belangrijk onderdeel van mijn leven, maar het is zo gemakkelijk om hen maar als vanzelfsprekend te beschouwen. Ik ben van plan om meer tijd en moeite te investeren in het versterken van zulke relaties.

Ik wil stress graag tot een minimum beperken. Ik ben aan het bidden over manieren om stress te vermijden, in plaats van me alleen maar door een stressvolle situatie heen te werken.

Mijn best doen de mensen om me heen dichter bij God te brengen. Ik ken geweldige mensen in mijn omgeving die helaas sterke vooroordelen jegens Jezus koesteren. Ik bid voor wijsheid, geduld en liefde om hen te helpen Hem te leren kennen.

Ik bid ook dat jij nu je dit jaar begint, een sterk gevoel van richting zult hebben en zin aan alles zult kunnen geven. Dat je de tijd zult nemen om Gods leiding te ontvangen voor het komende jaar, en vreugde en voldoening zult oogsten van je werk.

1 Naar Filippenzen 4:8

DE BUSRIT

Door Mag Rayne

Op een typische lenteavond in Rijeka zat ik in bus nummer 18 op weg naar huis na een lange dag. Tenminste, ik dacht dat het bus 18 was. Er zaten zo'n 30 andere reizigers in de bus, net zo vermoeid en verlangend om gauw thuis te zijn.

Toen we bij het kruispunt kwamen ging de bus linksaf, in plaats van rechtsaf zoals hij gewoonlijk deed. 'Zit ik in de verkeerde bus?' Ik wilde er net naar informeren toen andere passagiers begonnen te schreeuwen naar de buschauffeur: "Waar ga je nou heen?" Dus ik zat in ieder geval wel in de juiste bus.

De buschauffeur raakte nu echter in paniek. De bus was meer dan 30 meter lang, waardoor het moeilijk was om zomaar om te keren, en het hielp al helemaal niet dat iedereen naar hem schreeuwde. Ik had al eens gehoord over situaties waar de passagiers schreeuwden en de buschauffeur zelfs in elkaar dreigden te slaan.

Dat was gelukkig deze avond niet het geval. De klagers hielden verder hun mond toen een paar andere passagiers op aanmoedigende toon riepen: "Maak je maar geen zorgen, we maken allemaal weleens een fout. Er komt nog een rotonde waar je weer om kunt keren." En ja hoor, twee minuten later zat de bus weer op de juiste route.

Hoe vaak nemen we niet de verkeerde afslag op onze weg naar het bereiken van ons doel? Als we iedere keer zouden gaan schreeuwen en protesteren en klagen, of anderen de schuld zouden geven of bekritiseren over de problemen waar we in verkeerden zouden we niet ver komen. Als je overal over jammert kom je ook niet erg ver.

Aan de andere kant, als we zien dat we op de verkeerde weg zitten kunnen we onszelf bemoedigen (of anderen als die een fout begaan) met het feit dat alles nog niet verloren is. Net zoals die vriendelijke mensen in de bus van die avond. Dan kunnen we omdraaien en terugkeren in de juiste richting.

Keer om

In de bijbel staat het woord bekeren, wat van het Griekse woord metanoeo afstamt. (Nieuwe Testament) Het betekent zoiets als omdraaien, of het Hebreeuwse woord shuwb (Oude Testament) dat terugkeren of terugkomen betekent. Als je op het verkeerde pad zit en omdraait om de juiste kant op te gaan ben je je letterlijk aan het bekeren. Toen Jezus zei: "Bekeer je en geloof in het goede nieuws"1 wilde hij dat de mensen niet alleen geloof hadden maar ook dat ze zouden veranderen wat ze nu aan het doen waren of de manier waarop ze leefden; geloof plus daden.

–Chris Hunt

Het nieuwe jaar op klimmen

Door Curtis Peter van Gorder

Zelfs de beste bergbeklimmers hebben gidsen nodig als ze onbekende bergen beklimmen. Enkel een koppige nieuweling zou proberen zonder gids te klimmen; een nieuweling zoals ik.

Jaren geleden was ik op vakantie in Zwitserland, en op de allerlaatste dag besloten een vriend en ik een nabijgelegen berg te beklimmen. Het was al laat in de middag tegen de tijd dat we begonnen en we waren nog niet ver gekomen toen we langs een ruwe schaapherder kwamen die op de weg naar beneden was met zijn schapen. “Het wordt vroeg donker in de bergen en het komt heel plotseling,” waarschuwde hij. “Wacht maar tot morgen en huur dan een gids.” Maar morgen zou het te laat zijn. De volgende middag zouden we al in de trein naar huis zitten, dus trokken we verder.

En de herder had natuurlijk gelijk. Weldra zaten we in het pikkedonker. Omdat het bewolkt was, waren er ook geen sterren te zien of maanlicht. We konden het rotsige pad nauwelijks onderscheiden bij onze voeten, laat staan dat we een meter voor ons uit konden kijken. Een verkeerde stap en we zouden de berg af tuimelen. We zouden de nacht dus op de berg moeten doorbrengen.

We hadden één slaapzak bij ons, dus daar sliepen we dan maar om de beurt in.

Toen begon het ook nog te regenen. Om je eerlijk de waarheid te zeggen; het goot. Nu hadden we het niet alleen koud, maar we waren ook nog eens doorweekt. En de slaapzak ook. We slaagden er nog in een afdakje te vinden onder een uitstekende rotspunt, en na wat een eeuw leek te duren brak de dageraad aan, hield het op met regenen en konden we onze afdaling voltooien. Onderweg kwam dezelfde herder weer langs met wie we de middag daarvoor hadden gepraat. Hij schudde zwijgend zijn hoofd en keek ons zowel geamuseerd als opgelucht aan. Als het die nacht nog kouder was geworden hadden we wel van de kou kunnen sterven.

De uitdagingen die het nieuwe jaar met zich meebrengt lijken wel wat op het beklimmen van een berg. Alhoewel het een hoop werk is en mogelijk gevaarlijk, zitten er speciale beloningen aan vast voor degenen die de uitdaging aanvaarden en niet ophouden totdat ze aan de top zijn.

Maar soms kunnen we een beetje te zelfverzekerd worden en denken we dat we het alleen wel af kunnen. Als we slim zijn, zullen we ons realiseren dat we de hulp van een berggids nodig hebben, en er is natuurlijk geen betere gids dan Jezus, de “Opperherder” van onze zielen.[1] Hij weet waar de grazige weiden zijn en Hij weet ook waar de gevaren zitten. Als we dicht bij Hem blijven, zal Hij ons helpen ons doel te bereiken voor het komende jaar.

1 Zie 1 Petrus 5:4

YOLO OF CARPE DIEM?

Door Tina Kapp

Jongere mensen hebben misschien de afkorting YOLO de afgelopen paar jaar wel eens gehoord. De letters staan voor You Only Live Once, wat betekent "Je leeft maar een keer." Popsterren en andere beroemdheden hebben er een slogan van gemaakt om het uithalen van absurde stunts of het nemen van risico's te bevorderen want tja, "Je leeft maar een keer!"

Het is een verleidelijke gedachte. Waarom zouden we ons druk maken over de toekomst? Waarom moeten we de verantwoordelijkheid nemen voor onze beslissingen als we kunnen doen alsof het ons niet kan schelen? Waarom maken we ons niet alleen maar druk over de dingen die ons op dit moment gelukkig maken?

Als je ouder wordt begin je te beseffen dat het zo niet werkt in het leven, en dat je altijd de prijs betaalt voor de beslissingen die je eerder genomen hebt. In de meeste gevallen wensen degenen die met zo'n YOLO motto geleefd hebben dat ze iets eerder hadden nagedacht over de langere termijn.

Ik weet nog dat ik als tiener enorm met mijn gewicht worstelde. Ik vond het vreselijk om me te dik te voelen. Ik werd niet uitgekozen om deel te nemen aan de dansgroepen op school en voelde me vaak onzeker. Ik was er voortdurend mee bezig. Maar hielp die frustratie me om op te houden met het eten van ongezond voedsel? Welnee! Als ik voor de keuze stond vond ik het alleen maar belangrijk dat het lekker smaakte en dat ik er trek in had! Als ik verleid werd met zo'n lekker hapje, verdwenen alle gedachten aan een gezond lichaam als sneeuw voor de zon… totdat ik later weer gedeprimeerd werd omdat ik maar geen gewicht kon kwijtraken. Toen was ik dus voor het moment aan het leven zonder stil te staan bij de gevolgen voor de langere termijn. Dat betekent natuurlijk niet dat

1 Psalm 144:15
2 Nehemia 8:10
3 Johannes 10:10
4 Zie Lukas 15:11-32
5 Lukas 15:13
6 Prediker 12:1

we niet van ons leven mogen genieten. God wil niet dat we ons ellendig voelen. “Het volk dat zo kan leven is een gelukkig volk,” staat er in de bijbel. “Het volk dat de Here God aanbidt is een gelukkig volk!”[1] “Huil niet, want vandaag is het een heilige dag voor de Here uw God. Het is een feestdag, waarbij een feestmaal hoort!”[2] Jezus zei: “Ik ben gekomen om mijn schapen leven in overvloed te geven.”[3] Jezus wil dat wij Gods liefde en alle goede dingen die Hij ons iedere dag geeft ervaren.

We hebben inderdaad maar één leven, dus wat gaan we er mee doen? Waar willen we om herinnerd worden? Wat zou er nou een leven zijn waar we met trots op terug kunnen kijken? Het bekende gezegde Carpe Diem (Latijn voor “Pluk de dag”) heeft een positieve bijklank. Het is dezelfde gedachte dat je maar een keer leeft, maar in plaats van het als een excuus aan te grijpen om maar van alles te gaan doen, de consequenties te negeren en te leven voor het heden, betekent het dat je verder moet gaan, meer moet doen, en geen tijd moet verspillen.

Het leven bestaat uit een heleboel dagen. Sommige zitten vol plezier en ontspanning, terwijl er op andere dagen hard gewerkt moet worden. Denk maar eens aan Olympische kampioenen. De dagen dat ze meedingen om de titel en winnen worden opgetekend in de geschiedenis en die zullen hen waarschijnlijk bijblijven als de beste dagen van hun leven. Maar om zo ver te komen moet je jarenlang trainen, hard werken en je opofferingen getroosten. Denk eens aan je favoriete muzikanten die voor een groot publiek spelen. Die zijn er gekomen door talloze dagen getrouw te blijven oefenen, naar repetities te gaan en te spelen voor iedereen die het maar wilde horen totdat ze hun grote kans kregen. Al onze favoriete Bijbelfiguren hebben dergelijke ervaringen gehad. Denk eens aan Noach toen hij de Ark moest bouwen, of Jozef die Egypte van de hongerdood redde. De goede dagen kwamen hem niet aanwaaien terwijl hij op zijn achterste zat en alleen maar deed wat goed voelde en zat te genieten van de YOLO dagen. Er kwam een hoop werk en planning bij kijken zodat, toen het eenmaal zover was, hun ene leven vele andere levens zou redden en zijn stempel op de wereld zou achterlaten.

De verloren zoon was ook zo’n YOLO man. Die geloofde dat je maar een keer leeft.[4] Hij wilde niet op zijn erfenis wachten. Hij wilde nu direct feesten en plezier maken. Hij zeurde net zo lang bij zijn vader om zijn deel van de erfenis totdat hij het kreeg en ging toen onmiddellijk op weg naar een “ver land,” “waar hij zijn hele hebben en houden verbraste.”[5] Ik weet zeker dat hij er buitengewoon van genoot totdat…het geld op was en zijn zogenaamde vrienden nergens meer te bekennen waren. Ze lieten hem achter in lompen gehuld, vragend om eten, toen hij niets meer over had. Er staat een waarschuwing in Prediker: “Laat de verrukking van het jong zijn u er niet toe verleiden uw Schepper te vergeten. Eer Hem in uw jeugd, voordat de moeilijke jaren aanbreken waarin u niet meer met volle teugen van het leven geniet.”[6]

Alle keuzes die we maken hebben gevolgen; vanaf de kleine dingen zoals het eten van je groente, tot aan studeren, hard werken om iets te bereiken, of het leiden van een goddelijk leven. Als je dat vroeg genoeg inziet kan het je helpen wijze beslissingen te nemen zodat je aan het einde van je leven goede resultaten kunt laten zien.

Laat het leven niet aan je voorbij gaan. Maak er iets van zodat je er op terug kunt kijken met voldoening omdat je iets gepresteerd hebt.

WANNEER MINDER MEER IS

Door Jessie Richards

Het lijkt op een afgezaagde uitdrukking voor een CV, maar ik ben een doelgericht iemand. Zo lang ik me kan herinneren heb ik mezelf een doel voor ogen gesteld, en dan hard gewerkt om het doel te bereiken. Dat geldt dan in het bijzonder voor het nieuwe jaar. Een heleboel voornemens voor een nieuw jaar mislukken omdat mensen die dingen alleen maar zeggen op een emotioneel moment (of met een gevoel van schuld), dat snel vergeten wordt of waar ze niet meer aan willen denken. Bij mij is dat niet zo'n probleem, maar wringt de schoen elders. Ik denk dat ik de neiging heb om wat te ambitieus te worden. Ik haal mijn doel wel, maar in plaats van tevreden te zijn ben ik toch ontmoedigd. Soms blijkt ook dat er eigenlijk veel belangrijker doelen waren die ik over het hoofd heb gezien. Dat komt niet doordat ik niet gestadig werk aan mijn doel, maar omdat ik niet realistisch ben in het maken van plannen en geen rekening houd met mijn beperkingen. Soms bouw ik niet genoeg tijd in om "gewoon van mijn leven te genieten."

Ik heb laatst nog eens mijn lijst van goede voornemens doorgenomen van de afgelopen acht jaar, die meestal bestond uit een combinatie van werkgerichte prestaties, lichamelijke oefening, plaatsen waar ik heen wilde en dingen die ik wilde leren of waar ik beter in wilde worden.

Jaar een

Dat jaar had ik tien dingen op mijn lijst waarvan ik er uiteindelijk maar twee heb gedaan. Bij een aantal dingen kwam ik nog in de buurt van mijn doel. Zo had ik me bijvoorbeeld voorgenomen om 1000 km te rennen en ik kwam tot 850. Ik merkte iets op toen ik aan het einde van het jaar nog eens naar mijn voornemens keek en dat was dat ik een heleboel mensen verteld had over de twee doelen die ik wel gehaald heb, waardoor ik natuurlijk aangespoord werd om te doen wat ik gezegd had. Nog iets dat me opviel was dat er ook twee dingen op mijn lijst stonden waarvan ik me afvroeg hoe die eigenlijk op mijn lijst gekomen waren. Dat waren dingen die ik helemaal niet wilde doen. Ik realiseerde me later dat ik die helemaal niet meer wilde doen, of me afvroeg hoe die op mijn lijst terecht waren gekomen. Dat waren bevliegingen, geen doelstellingen.

Jaar twee

In een poging iets te leren van het voorgaande jaar maakte ik mezelf wijs dat ik mijzelf maar een of twee doelen zou stellen. Maar op de een of andere manier werden dat acht doelen netjes verdeeld over zes categorieën. En dat waren allemaal persoonlijke doelstellingen, dus toen het jaar een paar maanden op

dreef was zette ik er nog maar even zeven doelstellingen bij die met mijn werk te maken hadden. Al snel had ik mijzelf 15 doelstellingen gesteld, wat nog meer was dan het jaar daarvoor. Ik maakte wel een heel specifieke regel voor mijn doelstellingen: Als het niet specifiek en meetbaar is mag het niet op de lijst. Dat moet geholpen hebben, want ik haalde er 11 van de 15.

Jaar drie

In een volgende poging om mijn methodes te verbeteren besloot ik om me te concentreren op één groot overkoepelend doel. Daar zaten natuurlijk wel ondergeschikte doelen bij, 16 waren het er, maar die hadden er allemaal iets mee te maken en ze waren georganiseerd in stappen. Daarvan heb ik er negen gehaald. Maar er zat verbetering in en ik was er blij mee.

Jaar vier

Ik zette zes doelstellingen op mijn lijst. Ik deed een paar dingen op een andere manier dan ik het de voorgaande jaren had gedaan.
Ik nam de tijd om ieder kwartaal mijn doelen en vooruitgang te polsen. Ik hield een lijst bij van al mijn prestaties, in mijn werk en op persoonlijk vlak. Ik maakte een lijst van dingen waar ik mee moest ophouden en dat was een openbaring! Ik had er ergens over gelezen en het was heel zinvol. Om mezelf meer tijd te gunnen voor de dingen die ik wilde doen, realiseerde ik me dat ik ergens tijd moest vrijmaken. Ik slaagde er in op te houden met de drie dingen die ik besloten had niet meer te doen.

Jaar vijf

De rauwe werkelijkheid maakte mijn doelstellingen vrij eenvoudig dat jaar; er waren twee dingen waar ik geen vrije keuze in had. Ik moest een nieuwe baan vinden en een nieuwe flat zoeken, en daar ben ik in geslaagd. Toen moest ik er natuurlijk nog een paar mogelijkheden bij zetten. Dat waren er zes, waarvan ik er drie haalde.

Jaar zes

Ik veranderde de naam van mijn lijst van “Doelstellingen voor het nieuwe jaar “in “Wat ik dit jaar wil.” (Ik zette er ook bij op wat voor manier ik ze wilde bereiken, waar het mogelijk was) Ik wilde negen dingen. Ik kreeg er zes.

Jaar zeven

Ik maakte weer een lijst van wat ik wilde. Ik hield twee hoofddoelstellingen aan, maar om er te komen moest ik er nog, zoals ik het noemde, zeven steuntjes bij nemen. Drie van de zeven gingen goed, en dat waren de meest belangrijke. Maar ik kreeg geen van de twee belangrijkste doelstellingen helemaal af, ik had me meer op mijn hals gehaald dan ik waar kon maken; ze waren te groot.

Jaar acht-het heden

Als ik het even samenvat zie ik direct dat ik, ofschoon ik realistisch probeer te zijn, altijd te hoog reik. Als ik er 10 opschrijf haal ik er misschien zeven. Als ik zes zeg dan haal ik er misschien drie. Zeg ik drie, dan worden het er een of twee.Dit jaar ga ik het eens proberen met een briljant plan. Eén doel maar. Dat moet ik halen, het zal bereikt worden. Met één doel voor ogen zal ik me zeker kunnen concentreren, me er op vast kunnen bijten en het kunnen halen.Ik heb nog wel mijn “emmerlijst” waar ik regelmatig iets aan toe voeg, en daar zit geen limiet aan (het zijn er nu 40!) Er staat geen vervaldatum op aan het einde van het jaar, en wensen en dromen mag. Een doel bereiken is iets anders; daar is helderheid voor nodig, concentratie, tijd, moeite, en een gezonde dosis realiteitsgevoel.

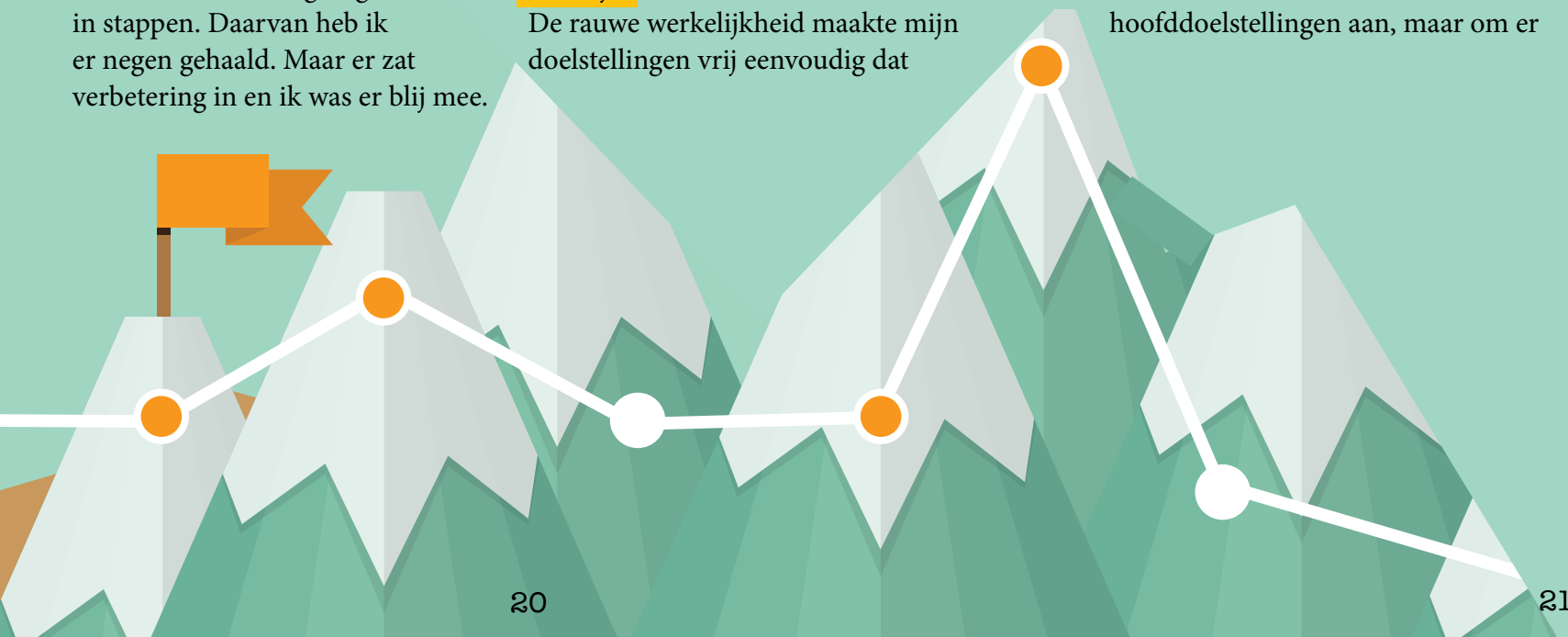

Door Joyce Suttin

Het paleis van de postbode

Het leven van Ferdinand Cheval was eenvoudig en gewoon. Hij werd geboren in 1836 in een dorpje ten zuidoosten van Lyon in Frankrijk. Hij genoot maar zes jaar onderwijs tot aan het moment dat hij als jonge tiener ouderloos werd.
Zijn leven lang werkte hij als boer, bakker en tenslotte als postbode. In 1869 diende hij een verzoek in om te mogen werken in een wijk die bekend stond als de Tournée de Tersanne. Dat verzoek werd ingewilligd. Hij bezorgde daar de post en haalde ook post op in de dorpen rondom Hauterives. Daar bleef hij tot aan zijn pensioen en legde dagelijks de 33 km lange route af. Hij deed dat meer dan 10.000 keer. Op een dag, toen hij 43 was struikelde hij over een uniek gevormde steen. We laten hem zelf aan het woord: "Ik liep heel snel toen mijn voet opeens bleef steken achter iets dat me deed struikelen waardoor ik een paar meter verderop op de grond belandde. Ik wilde weten hoe dat kwam. Nu moet je weten dat ik eens een droom had gehad waarin ik een paleis had gebouwd, een kasteel of kelders…ik weet niet zo goed hoe ik het moet beschrijven. Vijftien jaar later, toen ik mijn droom al bijna vergeten was en er in het geheel niet aan dacht werd ik er door mijn voet weer aan herinnerd. Ik struikelde over die steen die zo'n vreemde vorm had dat ik hem in mijn zak stopte om hem later op mijn gemak te kunnen bekijken. De volgende dag liep ik weer naar diezelfde plek en vond nog meer stenen, nog veel mooiere. Ik raapte ze allemaal op en ging helemaal uit mijn dak van blijdschap."[1]

Iedere dag, op zijn postroute, verzamelde Ferdinand voortaan stenen en begon zijn paleis ermee te bouwen, dat hij Palais Idéal noemde. Avond na avond, steen op steen, werkte hij door aan zijn geweldige gebouw, met bogen, torentjes en indrukwekkende zuilen. In 1896 ging Ferdinand met pensioen en kon hij zich volledig aan zijn passie wijden. In 1912, na 33 jaar hard werken, op zijn 77e, voltooide hij het paleis. Maar Ferdinand was nog niet klaar. Hij begon aan een ingewikkeld mausoleum te werken, wat nog eens acht jaar duurde, en voltooid werd toen hij 86 was.

Als je denkt dat jouw leven maar doodgewoon is, al die lange uren iedere dag weer, denk dan weer aan het visioen van de postbode over een Palais Idéal en het eenvoudige moeizame werk van het bouwen aan een droom; steentje voor steentje, baksteen op baksteen. Je weet maar nooit wat er kan komen van het struikelen over een vreemde steen op je pad. Als je struikelblokken gebruikt als stapstenen kun je misschien iets heel bijzonders maken.

Foto: Palais Idéal

Naar een Wikipedia pagina: "Ferdinand Cheval"

Door Keith Phillips

DE EERSTE SCHOOLDAG

Nieuwjaarsdag is net zoiets als de eerste schooldag. Het is alsof God je een vlekkeloos nieuw schrift geeft met scherpe nieuwe potloden erbij, nieuwe schoolboeken met nieuwe lessen en een nieuw begin. Hoe fijn je dat vindt hangt er waarschijnlijk van af hoe je het in de vorige klas hebt gedaan, het vorige jaar. Als je uitblonk sta je waarschijnlijk al weer te popelen om het nieuwe jaar te begroeten met hoge verwachtingen en groot enthousiasme om weer aan te pakken. Als je maar met de hakken over de sloot kwam, schommelen je gevoelens waarschijnlijk tussen plankenkoorts en zenuwen. Hoe het ook zij, het komende jaar kan het beste jaar worden dat je ooit gehad hebt omdat Jezus je persoonlijke leraar wil zijn. Hij is behoorlijk slim, en als je verstandig bent neem je Zijn aanbod aan. Wie kan je beter helpen door de school van het leven? Hij heeft de cursus tenslotte ontworpen, het schoolboek geschreven en de proefwerken gemaakt, dus Hij kent het materiaal op Zijn duimpje en weet alle antwoorden. Beter nog, Hij houdt zielsveel van je en is er nog meer op gebrand dat je slaagt dan je dat zelf bent. Naarmate je leert om je vragen en problemen aan Hem voor te leggen en Hem laat uitleggen hoe Hij ze ziet, zul je ondervinden dat alles beter in elkaar past dan ooit. Hij zal je helpen om zelfs de moeilijkste sommen op te lossen en je helpen om van je fouten te leren en ze te veranderen in kansen om te groeien. Hij is geduldig, liefdevol en wijs, en heb ik al gezegd dat Hij het beste van iedereen weet hoe je van leren een pretje kunt maken? Waarom zou je in je eentje worstelen om over te gaan als Jezus je kan helpen om met lof te slagen? En als de eindexamens er aan komen zal Jezus je helpen om ook dat te halen en dan zul je trots zijn als je Hem hoort zeggen: “Goed gedaan!”

Verleden en toekomst

Een geestelijke oefening
Door Abi May

Het nieuwe jaar is een geweldig moment om de balans op te maken van het afgelopen jaar en voornemens te maken voor het volgende jaar. Hier is een geestelijke oefening om dit mee te doen. (Je hebt er een grote kaars voor nodig en een kleine) Steek eerst de grote kaars aan, die Jezus voorstelt. Hij is het licht van de wereld. Lees deze verzen in de bijbel en denk er over na: “Ik (Jezus) ben het licht van de wereld. Wie Mij volgt zal nooit in het donker rondtasten maar leven in het licht.”[1]

Gebruik de grote kaars om de kleine kaars, die jou voorstelt, mee aan te steken. Denk een paar minuten na over het afgelopen jaar. Neem deze drie aspecten van je leven in ogenschouw: je werk of studie, je gezinsleven en verhouding met je familie en vrienden, en je persoonlijke leven waaronder je fysieke, mentale en geestelijke welzijn. Waar ben je het meest dankbaar voor? Misschien heb je wel meerdere dingen voor elk onderwerp. Dank God ervoor. Misschien wil je ze wel opschrijven om er later nog eens naar te kijken. Denk dan nog een paar minuten na over het komende jaar. Als je aan die drie aspecten denkt, wat zijn je gebeden of aspiraties dan? Schrijf die dingen op, als een persoonlijk gebed of in de vorm van punten, zodat je er weer naar kunt kijken als het jaar verder is, en er aan herinnerd kunt worden om God te bedanken voor het feit dat Hij je gebeden beantwoordt (en voor het volgende nieuwe jaar) Als je het een beetje aanpast kun je deze oefening ook doen met familie of vrienden: Steek de grote kaars aan, lees de Bijbelverzen hardop voor en praat er kort over. Laat iedereen een paar minuten nadenken en dingen opschrijven waar ze het meest dankbaar voor zijn, laat iedereen dan een paar minuten de tijd nemen om hun gebed voor het komende jaar te formuleren. (Of je kunt iedereen van tevoren zeggen dat ze hun lijst kunnen voorbereiden zodat ze er net zo lang over na kunnen denken als ze maar willen). Dan steekt ieder op zijn beurt zijn kleine kaarsje aan en leest voor of legt uit aan de anderen waar ze het meest dankbaar voor zijn en wat hun gebed is voor het nieuwe jaar.

1 Johannes 8:12
2 Psalm 18:29

Door Saskia Smith

Aardbeien, kaarsen en voornemens

Het was een mooie zonnige dag in Zuid-Afrika en het oude jaar liep op zijn einde.
De gedachten waren van kerstvieringen overgegaan naar voornemens voor het nieuwe jaar. De deur van de boerderij sloeg achter me dicht toen ik de keuken in liep. Mijn moeder volgde mijn blik naar een gulle schaal aardbeien die op tafel stond.
"Yvonna kwam ze brengen," zei ze. "Een cadeautje van haar familie."

Ik vond de gulheid van onze buren haast gênant. Ons vrijwilligerscentrum was gevestigd in het grootste en mooiste huis van de buurt. Yvonna was een tiener die twee huizen verderop woonde. Zoals de meeste gezinnen in het dorp, had hun gezin maandenlang de aardbeienvelden bewerkt achter hun huis. Iedere keer als ze geoogst werden kwamen de buren aan de deur met hun armen vol aardbeien.

Yvonna had al een tijd lang gevraagd of we haar Bijbelstudies konden geven, maar we hadden het zo druk gehad en stelden het steeds weer uit. Ik zuchtte en nam me voor om binnenkort met Yvonna te beginnen. Ons gezin vierde oudejaarsavond altijd samen, en er kwamen vrienden op bezoek om samen een viering bij kaarslicht te houden. Iedereen, tot aan de allerjongsten, stak een kaarsje aan, aan een grote hoofdkaars die Jezus symboliseerde. Dan vertelden ze waar ze het meest dankbaar voor waren het afgelopen jaar en zeiden ze waar ze op hoopten en waar ze voor baden in het komende jaar.

Nieuwjaarsdag begon met veel zon en vol beloften. Yvonna maakte het echter niet meer mee.

Zij was kort na middernacht omgekomen bij een auto-ongeluk. Iedereen was volkomen van streek over het verlies van onze vriendin. De maanden daarop probeerden we haar familie op alle mogelijke manieren te troosten en de gemeenschap werd hechter. Veel jonge mensen kwamen naar ons toe met vragen over het leven, de dood, en God; die we graag wilden beantwoorden. Yvonna geloofde in Jezus en ik weet zeker dat ze vanuit de hemel kon zien wat voor positieve gevolgen haar heengaan had. Ik persoonlijk denk ieder jaar weer aan Yvonna als het vuurwerk wordt afgestoken na middernacht en hernieuw mijn voornemen om niet te wachten op het volmaakte moment om dingen te doen die echt belangrijk zijn.

Begin dit jaar goed door Jezus te vragen om in je hart te komen en met je mee te gaan op de weg van het jaar. Bid dit eenvoudige gebed:

Jezus, ik neem Uw aanbod aan om de eeuwigheid met U door te brengen. Komt U alstublieft in mijn leven en help me om juist te sturen wat er ook gebeurt.

Ik weet niet wat de toekomst brengen zal, maar ik weet dat God de toekomst in Zijn hand heeft, dus is het opwindend. Zelfs wanneer er moeilijke dingen gebeuren, houdt Hij zo enorm veel van me. Ik kom er doorheen en groei erdoor, omdat Hij me vasthoudt.

–Barbara Mandrell

GELUKKIGE NIEUWE JIJ!

Een boodschap van Jezus

Dit komende jaar kan Ik je helpen om meer te zijn zoals je wilt zijn. Of eigenlijk kan Ik je helpen om nog iets veel beters te doen! Ik kan je helpen om meer te zijn zoals Ik wil dat je bent.

Ja, het zal wat moeite kosten; je zult je dagelijks aan Mijn Geest moeten overgeven. Als je wilt dat Ik meer in je te werk ga en door je heen werk moet je grotere overgave hebben.

Vraag Mij om je er bij te helpen, en wees bereid alle gewoonten te overwinnen die je belemmeren om te worden wat je kunt zijn. Maak wat voornemens met Mijn hulp, en kijk ze iedere dag na en breng ze in praktijk totdat het een tweede natuur voor je wordt. Misschien kun je al die dingen niet elke dag doen, vooral in het begin niet, maar met wat oefening en als jij je best doet en Mijn hulp er bij inroept, zal Ik je helpen om je oude gewoonten en natuur de baas te worden.

Je moet niet verwachten dat je meteen volkomen verandert, want zo werk Ik niet. Heb geduld, blijf het proberen en dan zal Ik de veranderingen die je wenst laten gebeuren. Als jij jouw deel doet, dan zal Ik je stap voor stap verder brengen, omdat Ik van je houd.